

Inne owce, nie z tej owczarni

„Mam i drugie owce, które nie są z tej owczarni, i teć muszę przywieść; i głosu Mego słuchać będą, a będzie jedna owczarnia i jeden pasterz” – Jan 10:16.

W wieku Ewangelii Pan ma tylko jeden Kościół, jedną owczarnię owiec naśladowujących Go. „Owce Moje głosu Mego słuchają, a Ja je znam i idą za mną” (Jan 10:27). Od samego początku aż dotąd nie było zmiany w Pańskiej trzodzie ani w warunkach uczniowstwa, ani w obiecaniej nagrodzie, jak to czytamy: „Jesteście powołani w jednej nadziei powołania waszego” (Efezj. 4:4).

Drugimi owcami będą widocznie inni, którzy staną się naśladowcami Pana na innych warunkach i pod innym powołaniem aniżeli w wieku ewangelicznym. Ci, co stanowią obecną trzodę, są powoływani do ofiarowania ziemskiej natury i stania się uczestnikami natury Boskiej, wraz z ich Panem i Pasterzem (Rzym. 12:1-2. 2 Tym. 2:11, 2 Piotra 1:3-4). Stanowiący przyszłą trzodę Pańską, nie będą zaproszeni do ofiary i do przemiany natury; przeciwnie, będą uprzywilejowani do zatrzymania natury ludzkiej, na warunkach posłuszeństwa będą stopniowo doświadczać restytucji i dochodzić do doskonałości cielesnej, umysłowej i moralnej utraconej przez grzech w raju, a odkupionej wielką ofiarą na Kalwarii. Ci nie są „trzodą” w obecnym czasie, ponieważ nie są wezwani do Boskiej natury i do niebieskiego domu; lecz wezwani będą do ziemskiej natury i do Raju przywróconego podczas panowania Mesjasza.

„GDY SIĘ ON ŻYWOT NASZ POKAŻE, TEDY I MY OKAŻEMY SIĘ Z NIM”

Owe drugie owce są szczegółowo opisane przez naszego Pana w Mat. 25:31-46. Zamieszczona tam przypowieść o „owcach i kozłach” nie stosuje się do obecnego wieku Ewangelii, ale do wieku przyszłego, w którym panować będzie Mesjasz. Pokazują to wstępne słowa tej przypowieści (w. 31), gdzie czytamy: „A gdy przyjdzie Syn Człowieczy w chwale swojej i wszyscy święci aniołowie (posłańcy) z Nim, tedy usiądzie na stolicy chwały Swojej; i będą zgromadzone przedeń wszystkie narody i odłączy je, jedne od drugich, jako pasterz odłącza owce od kozłów”.

Zbawiciel nie okazał się jeszcze w Swej chwale i obietnicą jest, że „gdy się Chrystus, On żywot nasz, okaże,

tedy i wy (Kościół, owce obecnego wieku) z Nim okażecie się w chwale” (Kol. 3:4). Mówiąc inaczej: zwycięskie owce wieku ewangelicznego będą złączone z Onym Wielkim Pasterzem w Jego pracy dla świata, w czasie Jego panowania. Cała ludzkość będzie wtedy na sądzie, czyli próbie, aby dowieść, którzy wyrobią w sobie usposobienie owiec, a którzy usposobienie kozłów.

ODDZIELENIE OWIEC BĘDZIE MIAŁO MIEJSCE PODCZAS PANOWANIA CHRYSTUSOWEGO

Podczas Tysiąclecia ci, co wyrobią w sobie ducha posłuszeństwa, będą przyjęci przez Pasterza jako Jego owce i znajdą się po prawej stronie, w stanie łaski, jako godni wiecznego żywota, a przy końcu tego okresu, usłyszą Jego słowa: „Pójdźcie błogosławieni, odziedziczcie Królestwo zgotowane wam od założenia świata” (w. 34).

Natomiast ci, co będą przeciwnego ducha, którzy pomimo korzystnych warunków owego chwalebnego okresu nie rozwiną w sobie charakterystyk Pańskich owiec – łagodności, cichości, pokory, miłości, itp. – uznani zostaną za niegodnych żywota wiecznego, niegodni uznania za owce Pańskie. W owym czasie zajmą oni miejsce po lewicy, w stanie niełaski i zostaną odrzuceni. Klasa owiec pozostanie w Pańskiej łasce i dostąpi hojnego wejścia do wiecznego żywota, gdy zaś klasa kozłów będzie odrzucona, jako niegodna życia i dozna najsroższej niełaski Pasterza, czyli wiecznego karania.

Jednakże karą tą nie będą wieczne męki, lecz śmierć wieczna – śmierć trwająca po wieki wieczne; albowiem Pan nie stanie się już więcej ofiarą ani udzieli dalszej sposobności tym, którzy odrzucają tak łaskawe zarządzenia Boże podczas chwalebnego panowania Chrystusa. Jak w przypowieści tej kozły użyte są za symbol tych, którzy będą przeciwni Panu, tak ogień użyty jest za symbol zniszczenia klasy kozłów. Ogień jest najbardziej niszczącym czynnikiem, jaki znamy, trafnie więc użyty jest jako symbol zupełnego i wiecznego zniszczenia. Myśl zawarta w wierszu 46 mogłaby być najlepiej wyrażona tymi słowami: „I pójdą ci na odciecie (po grecku, kolasin) wieczne (od życia), ale sprawiedliwi do żywota wiecznego”.

Watch Tower
R-4784 (1911 r.)
„Straż”